

[POCHWIST *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

sg *N* pochwist. ◇ *A* Pochwist. ◇ *I* Pochwist(e)m.

Sł stp brak, Cn s.v. pochwiściel, Linde XVII (z Cn; XVIII) w.

1. *Świst, gwizd [czego]:* Wnet z powietrza w iedneyże pochwiŃt Ńtrzały [*teli stridorem XI 863*] dobie SłyŃzy Aruns/ y zaráz poczuł poŃtrzał w łobie. *VergKoch 337; pochwiŃt/ Sibilus. Volck Rrr2.*

2. *n-pr Nazwa słowiańskiego bóstwa wiatru:* Chwalili też drugi wiátr PochwiŃt/ ktory/ iáko Miechouius piŃze [...] iefzce y dźiŃ Mazurowie PochwiŃcelem zowiá (*marg*) PochwiŃt Bog Mazowiecki. (-) *StryjKron 147; chwalili zá Bogá y Zywot/ Pogodę/ Niepogodę/ ktorą zwáli pochwiŃtem: á dźiŃ w MázowŃzu zowiá iefzce pochwiŃciel. BielKron 1597 52.*

Synonimy: 1. gwizdanie, świstanie; 2. PochwiŃciel, Pogwizd.

KW, SBu